

в който случай ти споменавах в картичката си.

А иначе, тя, майка му, беше по моя преценка, модерно мислеца, както казват - прогресивна за времето и поколението си дама, която едва ли без дълбока обосновка би лишила нашия общ съмишленик от полезното забавление, да експериментира. Прочие на въпроса ти - лаборатория "на тавана" имаше у Добри, ала по-скоро като склад, не за опити - по-скоро с търговска цел, откъдето ако ме не лъже паметта и аз съм купувал по нещичко - обратно у Мито никога не съм виждал лаборатория, която той сигурно щеше да ми покаже, поне от суетност. Говоря за научна суетност, като "химик".

Намекът на уредничката за евентуални зоологически общи интереси между Миш и Герм. не може да си обясня. По моему "зоолог" и даже професор в тази област той беше станал "по занаят" не по призвание. Даже по-късно, когато аз, в качеството ми на архитект строих едно крило във ветеринарния ф-тет и по този случай често, чисто служебно ходех при Миш, още асистент и неговия професор, той не можа да ми обясни задоволително, как е попаднал в тази специалност. Подозрението ми: от опортюнизъм, кариеристичност. Произнасям тази дума неохотно само пред теб, между нас.

Що се касае за зоологически заложи у Вл. Германов, те се състояха в това, че в двора им живееха три кучета, които той се опитваше да дресира в хапливост, да се хвърлят върху хора. Защо това, не мога да подозирам, тъй като нашите връзки с него заглъхнаха, след като разбрах неговия мироглед.

Мюнхен, 24.IX.1979 г.

Отново на Мито: ей сега ми хрумва, че /може би е светотатство/ евентуално страхът на г-жа майката от отравяне е свързано с това изхвърляне на лабораторията му, намира паралел в неговата недоверчивост, що му донесе името параноик. Един вид - мания за преследване? Дали това не е възможна наследственост? Защото иначе по моему тя, майката беше модерна дама със даже черти на суфражистка, т.е. боркиня за женски права, прогресивна. С други думи назадначивостта, проявена към научното любопитство е донякъде, атипично, да не кажем патологично: параноидно... нещо което беше у гениалното и момче - моля сериозно - неотразимо изразено: той виждаше едва ли не призраци, що се касае до закачки и шегички по одреса му.

И наново за Германов: отричам, наричам измислица, даже лъжа всеки опит за дирене или доказване паралели, контакти между двамата диаметрално противоположни типа: единият, наш Мито -